

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Regatul Unit) — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-520/10) ⁽¹⁾

(Fiscalitate — A șasea directivă TVA — Articolul 2 — Prestare de servicii cu titlu oneros — Servicii de telecomunicații — Cartele telefonice preplătite ce conțin informații care permit efectuarea de apeluri internaționale — Comercializare prin intermediul unei rețele de distribuitori)

(2012/C 174/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lebara Ltd

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — First tier Tribunal (Tax Chamber) — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Cartele telefonice vândute de o persoană impozabilă stabilită într-un stat membru unui comerciant stabilit în alt stat membru și revândute de acesta din urmă unor persoane care le utilizează pentru a efectua apeluri telefonice — Operațiune care cuprinde mai multe elemente — Modalități de supunere la plata taxei pe valoarea adăugată

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 1 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/92/CE a Consiliului din 7 octombrie 2003, trebuie interpretat în sensul că un operator de telefonie care propune servicii de telecomunicații ce constau în vânzarea către un distribuitor a unor cartele telefonice care conțin toate informațiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice internaționale prin infrastructura pusă la dispoziție de operatorul respectiv și care sunt revândute de distribuitor, în numele și pe seama sa, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile precum vânzători angro și cu amănuntul, furnizează o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros către distribuitor. În schimb, operatorul respectiv nu furnizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după

ce a achiziționat cartela telefonică, își exercită dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informațiile înscrise pe această cartelă.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Bolzano — Italia) — Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

(Cauza C-571/10) ⁽¹⁾

(Spațiul de libertate, securitate și justiție — Articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Directiva 2003/109/CE — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește securitatea socială, asistența socială și protecția socială — Derogare de la principiul egalității de tratament pentru măsurile care privesc asistența socială și protecția socială — Excluderea „indemnizațiilor de bază” din domeniul de aplicare al acestei derogări — Reglementare națională care prevede un ajutor pentru locuință în favoarea chiriașilor cu venituri reduse — Cuantumul fondurilor destinate resortisanților țărilor terțe stabilit în funcție de o medie ponderată diferită — Respingerea unei cereri de ajutor pentru locuință ca urmare a epuizării bugetului destinat resortisanților statelor terțe)

(2012/C 174/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bolzano

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Servet Kamberaj

Pârâți: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

Cu participarea: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Bolzano — Protecția minorităților lingvistice — Reglementare provincială care pune în aplicare principiul fundamental al sistemului constituțional național al protecției minorităților lingvistice — Politică socială — Aplicarea unor coeficienți

diferiți pentru a determina cuantumul destinat ajutorului pentru locuință al cetățenilor Uniunii și al resortisanților din țări terțe — Criterii diferite de selecție aplicabile pentru acordarea ajutorului pentru locuință cetățenilor Uniunii și resortisanților țărilor terțe — Compatibilitate cu articolele 2 TUE și 6 TUE și articolele 21 și 34 din Carta drepturilor fundamentale — Compatibilitate cu articolele 18 TFUE, 45 TFUE, 49 TFUE — Compatibilitate cu Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, p. 22, Ediție specială 20/vol. 1, p. 19) și cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004 L 16, p. 44, Ediție specială 19/vol. 6, p. 225) — Aplicabilitate directă a dispozițiilor dreptului Uniunii — Compatibilitate cu articolul 14 CEDO și cu articolul 1 din Protocolul 12 CEDO — Aplicabilitate directă a CEDO în temeiul articolului 6 TUE — Sancțiuni aplicabile în sensul articolului 15 din Directiva 2000/43/CE

Dispozițivul

1. Prima întrebare și întrebările a patra-a șaptea formulate de Tribunale di Bolzano în cauza C-571/10 sunt inadmisibile.
2. Referirea la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, cuprinsă în articolul 6 alineatul (3) TUE nu obligă instanța națională ca, în cazul unui conflict între o normă de drept național și această convenție, să aplice direct dispozițiile convenției respective, lăsând neaplicată norma de drept național incompatibilă cu aceasta.
3. Articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale sau regionale precum cea în discuție în acțiunea principală, care prevede, în ceea ce privește acordarea unui ajutor pentru locuință, un tratament diferit pentru resortisanții țărilor terțe care beneficiază de statutul de rezidenți pe termen lung acordat potrivit dispozițiilor acestei directive față de tratamentul rezervat resortisanților naționali care au reședința în aceeași provincie sau regiune la momentul repartizării fondurilor destinate acestui ajutor, dacă un astfel de ajutor se încadrează în una dintre cele trei categorii menționate în această dispoziție, iar alineatul (4) al aceluiași articol nu este aplicabil.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Cauzele conexe C-578/10-C-580/10) ⁽¹⁾

(Articolele 18 CE și 56 CE — Autovehicule — Utilizarea într-un stat membru a unui autovehicul privat împrumutat care este înmatriculat într-un alt stat membru — Taxarea acestui vehicul în primul stat membru cu ocazia primei sale utilizări pe rețeaua rutieră națională)

(2012/C 174/13)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâți: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 18 CE (în prezent articolul 21 TFUE) — Reglementare națională care impune o taxă de înmatriculare la prima utilizare a unui vehicul pe rețeaua rutieră națională — Supunere la plata taxei a unei persoane cu reședința în statul membru în cauză care a împrumutat un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru de la o persoană cu reședința în acest din urmă stat, în scopul unei folosințe private de scurtă durată în primul stat membru

Dispozițivul

Articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune rezidenților care au împrumutat un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru de la un rezident al acestuia din urmă, cu ocazia primei utilizări a respectivului vehicul pe rețeaua rutieră națională, plata în integralitate a unei taxe, datorată în mod normal la înmatricularea unui vehicul în primul stat membru, fără a se ține seama de durata utilizării acestui vehicul pe rețeaua rutieră amintită și fără ca aceste persoane să poată invoca un drept de scutire sau de rambursare în cazul în care același vehicul nici nu este destinat a fi utilizat cu titlu permanent în principal în primul stat membru, nici nu este utilizat, în fapt, în acest mod.

⁽¹⁾ JO C 46, 12.2.2011.

⁽¹⁾ JO C 72, 5.3.2011.